

ÉZSAIÁS 53-55.

Az Ige Istentől ihletett és hibátlan, de az emberek követtek el hibákat, amikor fejezetekre és versekre osztották a Bibliát. A cél az volt, hogy könnyen megtalálható legyen minden rész a Bibliában, de megtörténik, hogy a fejezet vagy verselválasztások nem a legjobb helyen történtek. A mi tendenciánk az, hogy amikor egy fejezet végére érünk, akkor abbahagyjuk az olvasást, és legközelebb a következő fejezetet kezdjük olvasni.

Viszont néha a gondolat nem szakad meg a fejezet végén, hanem folytatódik tovább, és ez a helyzet itt is. Az 52.-ik fejezetnek a 12.-ik verssel vége kellene legyen, és az 53.-ik fejezet a következő verssel kellene kezdődjön, mert az 52.-ik fejezet utolsó három verse a következő fejezethez kapcsolódik. Ezekkel a versekkel kezdjük tehát mi is az 53.-ik fejezet tanulmányozását.

Isten a szolgájához, az Ő egyszülött Fiához szól, Aki Isten volt, de
*ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel,
hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóná lett, és magatartásában is
embernek bizonyult;*

Jézus azt mondta:

*Én önmagamtól nem tehetek semmit: ahogyan tőle hallom, úgy ítélek; és az én ítéletem igazságos, mert
nem a magam akaratát keresem, hanem annak az akaratát, aki elküldött engem.”*

A Gecsemáné kertben is azt mondta, hogy „nem az én, hanem a Te akaratod legyen meg”, mert szolgaként alárendelte magát az Atyának.

Ézsaiás Isten eljövendő Szolgájáról kezd prófétálni az 52:13-ban:

Eredményes lesz szolgám munkája, magasra emelkedik, igen hatalmas lesz.

A „magasra emelkedik” kifejezést itt ugyanaz a héber szó fejezi ki, amelyet Jézus használt akkor, amikor azt mondta a tanítványoknak, hogy

Én pedig, ha felemeltem a földről, magamhoz vonzok mindeneket.

Jézus ezzel a halálára utalt, amikor majd felemeltetik a keresztre.

Ezt a verset egyesek gondatlanul úgy értelmezték, hogy ha mi Jézust emeljük fel, akkor ő majd mindenkit vonzani fog, és vannak ilyen kórusdalok is, hogy „emeljük fel Őt, hogy az egész világ had láthassa.” Helytelen ez az értelmezés, mivel kiragadja a verset a szövegkörnyezetéből, amely a következő versből egyértelműen kiderül:

Ezt azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal fog meghalni.

Vagyis a keresztelhalált jelenti.

Sokan csak iszonyodtak tőle, annyira torz, nem emberi volt külseje, emberhez nem méltó volt alakja.

Szó szerinti fordításban inkább így hangzik: „olyan torz volt az arca, hogy nem lehetett felismerni az, hogy ember.”

Az evangéliumokból tudjuk, hogy betakarták az arcát és ütlegelni kezdték a fejét. Ha látjuk az ütést, akkor a testünk fel tud készülni arra, és reflexeink segítségével tompítani tudja az ütés erejét. De ha az ütés váratlanul ér, akkor fáj csak igazán.

Mivel Jézus arcát letakarták, és úgy kezdték ütlegelni, ezért az arca valószínűleg szörnyen eltorzulhatott, és Ézsaiás szerint az emberek iszonyodtak tőle, ha ránéztek.

De bámulatba ejt majd sok népet, királyok is befogják előtte szájukat, mert olyan dolgot látnak, amiről senki sem beszélt nekik, olyan dolgot tudnak meg, amiről addig nem hallottak.

Ki hitte volna el, amit hallottunk, ki előtt volt nyilvánvaló az ÚR hatalma?

Mint vesszőszál, sarjadt ki előttünk, mint gyökér a szikkadt földből. Nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhettünk volna, sem olyan külseje, amiért kedvelhettük volna.

Érdekes próféciák ezek Jézus Krisztussal kapcsolatban – nem a fizikai szépsége vonz minket Őhozzá. Gyakran még mielőtt meglátunk először valakit, elgondoljuk, hogy miként nézhet ki. Én is jártam már így, hogy az emberek mást vártak.

Gyakran meghívnak beszélni olyan helyre, ahol csak a rádióból ismernek engem, és érdekes látni, hogy mennyire sokkoló a hatás, amikor meglátnak engem, mert egész másra számítottak.

A fejünkben már nagyjából kialakítottuk azt, hogy milyen kinézete lehet Jézusnak, elképzeltük, hogy milyen páratlan fizikai szépséggel rendelkezik. Itt azonban azt olvashatjuk, hogy nem a fizikai szépsége lesz az, amely vonzani fog minket – és szerintem ez így van rendjén. Az az igazság, hogy az emberek többsége ronda, és igen kevés az igazán szép külsejű ember. A legtöbben a „még elmegy” kategóriába tartozunk, és nem a kinézetünk vonzza az embereket.

Ha Jézus egy különleges szépségű ember lenne, akkor sokkal nehezebben tudnánk azonosulni vele. Így viszont mindnyájan azonosulhatunk vele, mert a lelki szépsége és szeretete vonz minket hozzá, és nem az számít, hogy milyen a külső formája.

Amikor János a mennyben meglátta a trónuson ülő jobb kezében a tekercset, és hallotta az angyalt: *aki hatalmas hangon hirdette: „Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és feltörje pecsétjeit?”*

De sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki felnyitni a könyvet, sem beletekinteni abba.

És nagyon sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen.

Ekkor a vének közül egy így szólt hozzám: „Ne sírj! Íme, győzött az oroszlán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét”.

És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek;

János első pillantásával megöletett Bárányként látta Jézust a mennyben, nem pedig valami fizikailag tökéletes és jóképű lényként, mint ahogy mi elképzeljük Jézust. Valószínű, hogy az Úr értünk történt szenvedésének nyomai még láthatóak rajta. Ezeket a nyomokat viselte feltámadása után is, mert emlékeztek, hogy Tamás azt mondta, hogy

„Ha nem látom a kezén a szegek helyét, és nem érintem meg ujjammal a szegek helyét, és nem teszem a kezemet az oldalára, nem hiszem.”

És később Jézus

így szólt Tamáshoz: „Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldaladra, és ne légy hitetlen, hanem hívő.”

Ézsaiás azt írja, hogy:

Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmaik férfija, betegség ismerője.

Bizonyára van elképezelések azzal kapcsolatban is, hogy Pál hogyan nézhetett ki. Kemény óriásként gondolhatunk rá a levelei alapján. Egyszer olvastam a korai egyház egyik tagjának leírását Pál apostolról. A leírás egy vékony, csupa csont és bőr emberről szól, aki kb. 1.50 magas, szörnyen elferdült orral, a szeme bevörösödött, állandóan folyt belőle valami...és én nagyon bosszús lettem, mert egyáltalán nem ilyennek képzeltem el Pált. Szeretem őt nagyon, mert hihetetlen nagy bölcsességet adott Ő át nekünk, és annyira megszerettem őt, hogy már nagyon várom azt, amikor a mennyben vele együtt tudok lenni.

Lehet, hogy egy embert nagyon szeretünk, de fizikai vonzalmat nem érzünk iránta. Mégis manapság a szeretetet állandóan összekapcsoljuk a fizikai vonzalommal, ahelyett, hogy magával a személlyel kapcsolnánk ezt össze. Tragikus ez a gondolkodás, és ezért van az, hogy olyan sok házasság tönkre megy, mert valaki az arccal köt házasságot, és kiderül, hogy nincs jellem mögötte.

Egyik legroszabb estém az volt, amikor egy szép arcú lánnyal mentem találkára. Nagyon szörnyű volt, mert igaz, hogy szép volt, de igen csak unalmas. Az esténk is szörnyen unalmas volt, semmiről sem beszélgettünk.

Igy követik el az emberek is a hibákat a kapcsolatok keresésével, mert a fizikai külsőt nézik, ahelyett, hogy a személy valódi jellemét látnák mögötte.

Eltakartuk arcunkat előle

Láttatok már olyan dolgot, amit megpillantva el kellett forduljatok, mert nem bírtátok elviselni a látványt? Lehet, hogy ez fog akkor is megtörténni, amikor először meglátjátok Őt azokkal a nyomokkal, amelyeket a miattunk történt szenvedése miatt visel. Nem lesz emberi kinézete.

Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődünk vele.

Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza.

Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze.

Ezért olyan nevetséges a zsidókat vádolni és üldözni Jézus Krisztus halála miatt. Az egyháztörténelem erről szól – és ez egyszerűen nem biblikus, idióta viselkedés. A zsidók sem felelősek jobban Jézus Krisztus haláláért, mint te meg én. Mindnyájan egyformán viseljük a felelősséget, mert a mi vétkeink miatt kapott sebeket. Az én bűnöm vitte Őt a keresztre, az én bűnöm miatt kellett elszenvedje a verést, a megvetést. Én vagyok a hibás!

Nem vádolhatunk és üldözhetünk valaki mást a mi saját bűneink miatt. Mi magunk vagyunk a felelősök!

Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.

Én vagyok a felelős az Ő szenvedéséért és haláláért, és Ő értem halt meg, hogy bűneimnek bocsánatot nyerjen, hogy visszaállítsa az Istennel való kapcsolatomat.

Isten az embert azért teremtette, hogy állandó kapcsolatban, közösségben lehessen vele. De amikor az ember bünt követett el, hátat fordított Istennek és a kapcsolat megszakadt vele, mert a szent és igaz Istennel nem lehet újból közösségben lenni addig, amíg valami meg nem töri a bűnömet. Ezért jött Jézus, hogy a vétkeim, bűneim büntudatát elhordozza, meghaljon helyettem, és így most már ismét közösségben lehetek Istennel.

Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.

Emlékeztek, hogy Jézus azt kiáltotta a kereszten a 22.-ik zsoltár szavaival, hogy „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”, és a zsoltár 4.-ik versében találjuk meg erre a választ: *te szent vagy, trónodon ülsz, rólad szólnak Izráel dicséretei.*

Isten elfordult a Fiától amikor a mi bűneink rajta voltak, mert ez a bűn következménye: elszakadás Istentől. Ezért amikor a bűneink Jézus válára kerültek, akkor Ő elszakadt az Atyától, és ezért kiáltotta azt, hogy „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” Hogy Isten minket ne kelljen megtagadjon, ezért Őt súlytotta minden bűnünkért.

Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki.

Emlékeztek, hogy mi történt Pilátus előtt:

Pilátus ekkor így szólt hozzá: „Nekem nem felelsz? Nem tudod, hogy hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak, de hatalmam van arra is, hogy megfeszíttesselek?”

Jézus így válaszolt: „Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked: ezért annak, aki engem átadott neked, nagyobb a bűne.”

Ezért aztán ki akarta szabadítani őt Pilátus, mert nagyon kényelmetlenül érezte miatta magát.

Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját.

Semmit sem mondott saját védelmére.

Fogság és ítélet nélkül hurcolták el, de kortársai közül ki törődött azzal, hogy amikor kiirtják a földön élők közül, népe vétke miatt éri a büntetés?!

Érdekes kifejezés, hogy „kiirtják a földön élők közül”. Emlékeztek, amikor Dániel ezt prófétálta:

Tudd meg azért, és értsd meg: Attól fogva, hogy elhangzott a kijelentés Jeruzsálem újjáépüléséről, hét hét fog eltelni a fejedelem felkenéséig. Azután még hatvankét hét, és újjáépülnek a terek és a falak nyomorúságos időkben.

A hatvankét hét eltelte után megölik a felkentet, senkije sem lesz.

A „megölik” szó itt valójában azt jelenti, hogy kiirtják.

A bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála után

Emlékeztek az arimátiai József, aki gazdag volt, eljött, és kikérte Pilátustól Jézus testét.

bár nem követett el gonoszsgot, és nem beszélt álnokul.

Az ÚR akarata volt az, hogy betegség törje össze. De ha fel is áldozta magát jóvátételül, mégis meglátja utódait, sokáig él. Az ÚR akarata célhoz jut vele.

Lelki gyötrelmeitől megszabadulva látja őket, és megelégedett lesz.

Azért gyöttrődött, hogy mi újjászülethessünk. És az elégitette meg Őt, hogy látta a mi megváltásunkat, az Istennel helyreállt közösségünket.

Igaz szolgám sokakat tesz igazzá ismeretével, és ő hordozza bűneiket.

Milyen sokan lettünk igazzá Jézus Krisztus ismerete által! És mindezt Krisztus születése előtt 700 évvel írták le. Ezért Péter Pünkösdkor ezt mondta az embereknek Jézus Krisztus keresztfeszítéséről:
A názáreti Jézust, azt a férfiút, akit az Isten igazolt előttetek erővel, csodákkal és jelekkel, amelyeket általa tett az Isten közöttetek, ahogyan magatok is tudjátok, azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a pogányok keze által felszegeztétek és megöltétek.

Péter a keresztfeszítésről azt mondja, hogy az Istennek előre elhatározott döntése és terve szerint történt. Isten előre tudta és megtervezte, hogy megmutassa nekünk, hogy mennyire szeret minket.
Ez a szeretet, és nem az, ahogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.

Pál pedig azt mondta, hogy
Hiszen még az igazért is aligha halna meg valaki, bár a jóért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.
A te bűneidet, a te vétkeidet is elhordozta,

Ezért a nagyok között adok neki részt, a hatalmasokkal együtt részesül zsákmányban

Pál a római levélben írja:
Isten gyermekei vagyunk.
Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak,

Tovább Ézsaiásnál olvassuk:
hiszen önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért.

Mindkét oldalán egy-egy bűnöst feszítettek meg, és emlékeztek, hogy még odaszégezése közben is azt imádkozta, hogy „Atyám bocsásd meg nekik, nem tudják, mit cselekszenek.” Közbenjárt a bűnösökért.

Ez a prófécia Jézus halálával beteljesedett, és ezáltal Ő volt az egyedüli ember a történelemben aki betölthette a Messiás szerepét. Ha Jézus nem a Messiás, akkor nincs Messiás. Senki más nem lehet a Messiás. Jézus mind a 300 pontot betöltötte, minden olyan próféciát, amely az életéről, a szolgálatáról és a haláláról szólt.

Itt Ézsaiásnál láthatunk példát erre a teljesen egyértelmű prófeciára, és ha ez nem Jézus Krisztusra utal, akkor senki másra nem utalhat.

Egyedülként töltötte be ezeket a prófeciákat, és ha ezek után valaki visszautasítja Őt, az azt jelenti, hogy a saját lelkiismerete és az igazság ellen is vétkezik.

A következő fejezetben arról olvasunk, hogy Izrael YEHOVA feleségeként helyreáll:

Ujjongj, meddő, aki nem szültél, vígan ujjongj! Örvendj, aki nem vajúdtál, mert több fia lesz az elhagyottnak, mint a férjes asszonynak! - mondja az ÚR.
Széles helyet keress sátradnak, feszítsd ki sátorponyváidat teljes szélességükben! Húzd meg köteleidet, erősen verd le cövekeidet!

Isten meg fogja növelni Izrael nagyságát, és az emberek számát, ismét megáldva őket:

Mert jobbra is, balra is terjeszkedni fogsz, utódaid a népek örökébe lépnek, és elpusztított városokat telepítenek be.

Ne félj, mert nem vallasz szégyent, ne pironkodj, mert nem ér gyalázat! Ifjúkorod szégyenét is elfelejtetd, özvegységed gyalázatára nem emlékezel többé.

Hóseás egy klasszikus képet fest arról, hogy Isten saját feleségeként vette magához Izraelt, de ők megtagadták Istent, más isteneket kezdetek szolgálni, de Isten végül ismét megváltja őket a maga számára, és vissza fogja állítani azt a jó kapcsolatot velük, amire mindig is vágyott. Itt is ugyanez a gondolat olvasható:

Mert aki alkotott, az a férjed, akinek Seregek URa a neve, és aki megváltott, az Izráel Szentje, akit az egész föld Istenének hívnak.

Mint elhagyott és fájó lelkű asszonyt, megszólít téged az ÚR, és mint ifjú menyasszonynak, ha megvetett volt is, ezt mondja Istened:

Egy rövid szempillantásra elhagytalak, de nagy irgalommal összegyűjtelek.

Isten dicső irgalma, kegyelme és türelme látható itt Izraellel szemben, hisz ezer év annyi az Úrnak, mint egy pillanat. Egy pillanatra elhagyta, de nagy kegyelemmel fogja összegyűjteni őket.

Túláradó haragomban egy pillanatra elrejtettem előled arcomat, de örök hűséggel irgalmazok neked - mondja megváltó URad.

Mert úgy teszek, mint Nőé idejében: Ahogyan megesküdtem, hogy nem árasztja el Nőé özönvize többé a földet, úgy esküszöm meg most, hogy nem haragszom rád, és nem dorgállak meg többé.

Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg - mondja könnyörülő URad.

Ó, te nyomorult, vihartépte, vigasztalan! Íme, én drágakövekre építem falaidat, zafírokból rakom le alapodat.

Rubinból készítem el falad párkányát, és kapuidat briliánskövekből, összes határaidat meg gyémántokból.

Fiaid mind az ÚR tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége.

Igazság által leszel erős, nem kell félned az elnyomástól: távol marad tőled, sem a rettentéstől: nem közelít hozzád.

Ha rád támadnak is, nem tőlem lesz az. Aki rád támad, elesik veled szemben.

Hiszen én teremtettem a kovácsot, aki a paraszat élesíti, és fegyvert készít munkájával, én teremtettem az öldöklőt is, hogy pusztítson.

Célt téveszt minden fegyver, amit ellened kovácsoltak, meghazudtolsz minden nyelvet, mely törvénykezni mer veled. Ez az öröksége az ÚR szolgálóinak, így szolgáltatok nekik igazságot - így szól az ÚR.

Az igazság nem tőlünk ered, nem a saját cselekedeteink miatt vagyunk igazak, hanem egyedül csak az Ő kegyelme által. Itt elsősorban Izrael nemzetének adja ezt az ígéretet, miután összegyűjtötte és a saját népének nevezte: akkor semmiféle fegyver sem győzheti le őket, minden nyelv elbukik, amely ellene fordul.

Ez az ígéret túlmutat Izraelen, és elérkezik hozzánk, az Úr szolgálóihoz, akik Krisztusban találjuk meg az igazságunkat.

A dicsőséges Királyságról szól ezután:

Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek, vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem fizetségért!

Az Úr utálja a nyerészkedést, utálja azt, hogy ha az emberek kihasználják egymást és profitot hajtanak be másoktól. Isten el fogja pusztítani ezt az egész kereskedelmi rendszert, és amikor ez megtörténik, akkor nagy örömmel lesz a mennyben, míg a földről nagy sírás és kesergés hallatszik majd.

A Jelenések könyvének 18.-ik fejezete teljes egészében arról szól, hogy Isten bemutatja, miként fogja elpusztítani ezt a kereskedelemre felépített világot, amely az embereket rabszolgákká tette hitelkártyák és hitelek által. A Jézus Krisztus által megalapított Új Világban semmiféle nyerészkedésnek nem lesz helye, az emberek kapzsiságának nem lesz lehetősége kihasználni a gyengébb, szegényebb embereket.

Minek adnátok pénzt azért, ami nem kenyér, keresményeteket azért, amivel nem lehet jóllakni?

Isten ezt az egész ma is létező rendszert bírálja, mert olyan dolgokért dolgozunk, amelyek nem elégítenek meg.

Hallgassatok csak rám, és jó ételt fogtok enni, élvezni fogjátok a kövér falatokat!

Figyeljetek rám, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok! Örök szövetséget kötök veletek, mert hűséges maradok Dávidhoz.

Tanúvá tettem őt a népek között, fejedelemmé és parancsolóvá a nemzetek fölött.

Te pedig olyan népet hívsz, melyet nem is ismersz, és olyan népek futnak hozzád, amelyek nem ismertek: Istenedért, az ÚRért, Izráel Szentjéért, aki dicsővé tesz téged.

Keressétek az URat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!

Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az ÚRhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.

Milyen nagyszerű szavak ezek, amelyeket Isten hozzánk intéz a mai napon!

Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim - így szól az ÚR.

Sokszor nem értem, hogy Isten miért teszi azt, amit tesz. Az Ő gondolatai nem az én gondolataim, az Ő utai nem az én utaim, mert nagyon sok mindent másképp tennék az Ő helyében. Ez nem azt jelenti, hogy bölcsebben cselekednék, mint Ő, csak egyszerűen mást tennék, mint Ő.

De az Ő gondolatai és az enyémekek között az a különbség, hogy Ő már ismeri a végét az elejétől kezdve, ezért nem kell azon gondolkozzon, hogy ez vajon helyes-e vagy sem, mert tudja, hogy helyes. Amikor én teszek valamit, akkor csak remélhetem, hogy helyes, amit teszek. Néha helyes, de sokszor kiderül, hogy nem az, viszont amikor elkezdtem cselekedni, akkor azt gondoltam, hogy helyes volt.

Nagyon sokszor azt gondolom, hogy ez a legjobb út, de aztán később rájövök, hogy nem így van. Volt egy sokkal jobb út is. Isten ezért mondja, hogy az én gondolataim, nem a ti gondolataitok, és az én utaim nem a ti utaitok.

Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én utaim a ti utaitoknál, és az én gondolataim a ti gondolataitoknál.

Hatalmas a különbség, és itt látszik meg igazán az ember esendősége, mert néha megharagszom Istenre, mert nem úgy cselekszik, ahogy én akarom. Nem nevetséges, hogy valaki azért haragudjon meg Istenre, mert Ő nem azt cselekedete, amit az ember akart, vagy nem úgy tette a dolgokat, ahogy ő akarta?

Ha minden az én akaratom szerint lenne, akkor sohasem lenne problémám, gyengeségem, gondom. Minden nagyon símán menne, viharmentesen, de ez nem Isten útja. Mert az én módszerem szerint

semmiféle jellemformálás, jellemerősödés nem menne végbe, hanem egy gyenge elkényeztetett személlyé válnék, akivel nagyon nehéz lenne kijönni, mert nem érteném meg az olyanokat, akiknek vannak problémáik, gyengeségeik, hanem kibírhatatlan lennék velük szemben.

Ezért aztán Isten nem engedi, hogy az én gondolataim szerint menjenek a dolgok, és megengedi, hogy megbotoljak, hogy elessek, és gyengeségeket, próbatételeket, nehézségeket kell megtapasztaljak azért, hogy amikor a testvérem bajban van, akkor alázattal tudjak odamenni és felemelni őt, miközben tudom, hogy én is könnyen eleshetek.

Isten útjai a legjobbak, és ha ragaszkodom ahhoz, hogy Isten az én útjaim szerint tegye a dolgokat, az egyszerűen ostobaság, mert ezáltal a saját tudásomat emelem Isten tudása fölé.

Pál írja, hogy

Isten ugyanis haragját nyilatkoztatja ki a mennyből az emberek minden hitetlensége és gonoszsága ellen, azok ellen, akik gonoszságukkal feltartóztatják az igazságot.

Ha mi ismerjük Isten igazságát, és mégis a mi gondolatainkat, utainkat emeljük fel, azt jelenti, hogy Isten igazságát feltartóztatjuk. Nem parancsolgathatunk annak, Akiről tudjuk, hogy fölöttünk áll.

Mennyivel jobb az, amikor azt mondom, hogy „Istenem, legyen meg a Te akaratod”, alárendelem az én utaimat a Tiednek, hogy a Te akaratod teljesüljön az én életemben. Tedd azt, amiről tudod, hogy a legjobb, és nem kérdőjelezem meg, nem panaszkodom, nem nyavalygok akkor, amikor nem az én akaratom szerint történnek a dolgok.

Nem bírom a nyavalygást, ezt a gyermekeimtől is megkérdezhetitek – de ők ezt már megtanulták. Sok rosszat csinálnak, de nem nyavalyognak!

El tudom képzelni, hogy mi lehet Isten hozzáállása az emberek folyamatos nyavalygásához és panaszáradatához.

Nem tudom, hogy milyen magasan van a menny a föld fölött, és nem hiszem, hogy valaki ezt tudhatja, de az biztos, hogy nagyon magasan van – annyival magasabbak Isten gondolatai is a mieinknél, és az ő útjai is a mieinknél. A legbölcsebb dolog tehát az, ha átadom az Úrnak a vezetést, és ezt írja a Biblia is.

„Kötelezzétek el útjaitokat az Úrnak, és Ő beteljesít mindent”. Amit Ő tervez, és amit Ő akar, azt meg is fogja valósítani az életemben, ha alárendelem az én utaimat neki.

Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek, ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.

Isten egy természeti képet használ arra, hogy bemutassa az Ő Igéjének munkáját. Akár az eső és a hó, amely az égből jön, az Isten ígéje is a mennyből származik, nem pedig az emberek kitalációja, mint ahogy azt egyesek szeretnék elhiteni velünk:

A teljes Írás Istentől ihletett; szent emberek írták le azt, amit a Szentlélek ihletett bennük. Isten Igéje a mennyből jött hozzánk azzal a céllal, hogy itt a földön munkálkodjon, nem pedig a mennyben, itt a földön van gyümölcse és eredménye.

Az eső is azért öntözi a földet, hogy az élet minden lehetőségét megadja a földnek. Ha ránézünk egy száraz, poros, elhagyatott sivatagi földre, teljesen pusztának tűnik, de mégis, az a kietlen, száraz föld tele van rejtett életformákkal, és amikor eső esik, gyönyörű növények kezdenek fejlődni rajta. A sivatag lila, sárga, arany és kék színekben fog pompázni, miután az eső a magokat életre keltette.

Ilyen a mi életünk is – ahogy Isten Igéje megérinti az életünket, képes arra, hogy átalakítsa azt, és életre keltse a lelkünket, ezáltal megelevenítve azokat a lehetőségeket, amelyek rejtve voltak bennünk. Az ember Isten Igéje nélkül halott, élettelen, száraz és kietlen marad. Amikor viszont Isten esője áztatni kezdi az életemet, akkor az eredmény a sok gyümölcs lesz.

Isten munkájának első gyümölcse velem kapcsolatos, az, amit velem tesz. A második pedig az, amit Isten rajtam keresztül tud tenni, másokat segítve.

ilyen lesz az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen

A zsoltárokból olvassuk, hogy

Aki sírva indul, mikor vetőmagját viszi, ujjongva érezzék, ha kéréit hozza!

Isten Igéje a mag, és ha azt másokhoz elviszed, akkor biztosan aratni is fogsz, mert Isten Igéje nem tér vissza üressen hozzá. Tanuljátok meg használni az Igét, és hagyjátok abba az Ige védelmezését. Nincs szüksége a ti védelmetekre, hanem arra van szükség, hogy használjátok Isten Igéjét.

Hányan kezdték olvasni azért a Bibliát, hogy megértve azt még jobban tudják támadni, és az lett a vége, hogy hívőkké lettek. A mi gyülekezetünkben is sok ilyen példa van.

Isten azért küldte el az Igéjét, hogy reményt, örömet, bátorítást és életet hozzon el számunkra. Mindezek az Ige olvasása közben el is jönnek számunkra, mert az Ige be fogja teljesíteni azt a küldetését, amiért Isten elküldte azt. Ezért olyan fontos, hogy Isten Igéje átítassa az életünket. Minden nap egy újabb darabkáját tanulmányozva életünk ki fog rügyezni, virágozni dicsőségben és szépségben.

Bizony, örömmel jöttök ki, és békességben vezetnek benneteket. A hegyek és a halmok vígan ujjonganak előttetek, és a mező fái mind tapsolnak.

Annak a szeme előtt, aki Isten Igéjén él, még a természet is harmóniába kerül. Egyszerűen dicsőséges – mert ahogy Istennel harmóniába kerülsz, úgy a körülötted levő természettel is összhangba kerülsz, és olyan dolgokat kezdesz látni, amit előtte még sohasem láttál.

Mindig azt szoktam mondani, hogy ha nem vagy még keresztény, akkor add át az Úrnak az életed még vakáció előtt, mert nem élvezheted igazán a szabadságodat sem, ha nincs Krisztus a szívedben. Olyan dolgokat fogsz látni Krisztus által betöltekezve, amit soha nem láttál azelőtt. Meglátod azokat a virágokat, amelyeket azelőtt egyszerűen csak letapostál, és le fognak nyugózni azzal, hogy milyen nagyszerű tervezőmunka eredményei, hogy milyen gyönyörű színekben pompáznak.

Új dolgokat fogsz látni

A hegyek és a halmok vígan ujjonganak előttetek, és a mező fái mind tapsolnak.

A tövis helyén ciprus nő, a csalán helyén mirtusz nő. Az ÚR dicsőségére lesz ez, örök jelül, amely nem pusztul el.

Eljön majd Isten dicsőséges napja, amikor Ő mindent helyre fog állítani.

Tudjátok, hogy az Isten Igéjének legnagyobb része az, hogy sohasem kell aggódnok az eredmény miatt, mert Isten Igéje nem fog üresen visszatérni, hanem el fogja végezni azt, amiért Isten elküldte. Mindig tudom, hogy áldással távoztok innen, mert az Ige dolgozik.

Ha az én szavaimat kellett volna egész este hallgassátok, akkor nem tudom, hogy mi történne veletek. De Isten Igéje dolgozni fog a ti életetekben, és a Szent Lelke által alkalmazza is azt az életeitekre, és ez gazdagítani fogja az életeteket az Ő kegyelme által.

63 perc